تأثیر معنایی اصول القرائه در لایه‌های بالای زبان

شاگرد: شنیدم یکی از علماء می‌فرمودند در برخی از قرائات هست که آیه «أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ[1]» را با حالت تفخیم می‌خواند. می‌فرمودند نکته اش این است که جن ها با زور در حکومت حضرت سلیمان بودند لذا این جمله را با تکبر می‌گوید. ایشان می‌خواست بگوید آن قرائت، این تکبر را در خواندن نشان می‌دهد.

استاد: قبلاً در مباحثه مطرح شد که اختلاف در اصول مانند امالہ و ... در معنا تأثیر نمی‌گذارد. یعنی در معنای لغتی و صرف و نحو تأثیر نمی‌گذارد. اما آیا تأثیر دیگری دارد؟ همان جا عرض کردم، برخی می‌گفتند وقتی معنا تفاوت نمی‌کند چه لزومی دارد که جبرئیل یک بار با امالہ بیاورد و یک بار بدون آن بیاورد؟ اینکه لغو است؟ همان جا صحبت بود که همه بحث که معنای لغوی و صرف و نحوی نیست، در سطح بالاتری از زبان هست که انواع ادا در معنا تأثیر می‌گذارد. همینطور است. ولی خب ورش نظر به اینها نداشته است. ورش اصول القرائه دارد که این یکی از آنها است. اصول القرائه یعنی در کل قرآن هست. هر کجا شبیه این برسد ورش این کار را می‌کند. اصلاً ورش در این فضاها نبوده که بخواهد به این صورت بخواند. بلکه استادش تنها به این صورت به او یاد داده است. او هم طبق اصول ورش می‌خواند. شما که به این صورت معنا می‌کنید دارید از فضای اقراء فاصله می‌گیرید. یعنی در فضای اقراء کاری ندارید که معنای آن اینچنین است یا نه. اصلاً کاری به اینها ندارد.

والحمد لله رب العالمین

---

[1] النمل۳۹

بازبینی #2
ایجاد شده 2 مه 2024 12:28:42 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 ژوئن 2024 12:20:48 توسط ... .